

жавася до марта. — *Отъ мѣсяцъ декемврія* ся относи на сказуемо-то: *ся наченва*, на вопросъ: *отъ кога* ся наченва зима-та? — *До марта* ся относи на сказуемо-то: *ся продължава*, на вопросъ: *до кога* ся продължава зима-та?

Българска-та азбука сществува около десять столѣтїя. — *Около десять столѣтїя* ся относи на сказуемо-то: *сществува*, на вопросъ: *колко время*, или *колко дълго* сществува Българска-та азбука?

Думы, които ся относятся на други думы, на вопросы: *кога? отъ кога? до кога? Кколко время? или кколко дълго?* показватъ обстоятелство временно.

2. Година-та ся продължава 365 дни. — Земля-та ся обръща около себе въ 24 часа и около сѣнце-то въ 365 дни. — Петръ Великий е живѣяль отъ 1672 до 1725 годинъ. Турско-то лѣточисленіе ся наченва отъ 622 годинъ по Христово рождество.

3. Асѣнь царувѣ само девять години. Той остави по смърть-тъ си два малолѣтны сынове.

1-о прѣдложеніе: *Асѣнь царувѣ само девять години.* Подл.: *Асѣнь*—3 л.; сказ.: *царувѣ само девять години*—изяв. накл. неопр. пр. вр. 3 л.—*само девять години* ся относи на сказ.: *царувѣ*, на вопросъ: *колко время* Асѣнь царувѣ? и показва время.

2-о прѣдложеніе: *Той остави по смърть-тъ си два малолѣтны сынове.* Подл.: *Той (Асѣнь)*—3 л.; сказ.: *остави—сынове* изяв. накл., неопр. пр. вр. 3 л.—*По смърть-тъ си* ся относи на сказ.: *остави*, на вопросъ: *кога* остави Асѣнь двама сынове? и показва время.

4. 1) Да притурѣтъ обстоятелство временно на вопросъ: *кога?* при сказуемо-то во всяко изъ слѣдующи-тъ прѣдложенїя:

Дрѣвие-то наченватъ да зеленѣѣтъ. Трѣва-та наченва да расте. Листѣ-то падатъ отъ дрѣвие-то. Земя-та ся покрыва съ снѣгъ. Быва студено. Быва жежко. Рѣкы-тъ ся разливатъ. Рѣжъ-тъ сѣять. Ябълкы-тъ узрѣватъ.

2) Да притурѣтъ сказуемо съ обстоятелство временно на вопросы: *отъ кога? и до кога?* При всяко отъ слѣдующи-тъ подлежащи: